

haand Landets Forsyning med Sukker, og der er Mulighed for at sikre Befolkningen saadanne Rationer, som i det væsentlige svarer til Behovet, til en Pris, der ligger langt lavere end den Pris, der vilde være fremkommet, hvis man skulde have eksporteret Sukker fra Udlandet eller overhovedet skulde have ladet Sukkerfabrikationen eller Sukkerhandelen være fri. Det kan være meget godt at tale tidligt og silde om, at Handel og Fabrikation skal være fri, at ethvert Baand og enhver Rationering skal ophøre, men de Erfaringer, man allerede har gjort ved at ophæve Maksimalpriser, viser, at hver Gang et Baand løses, bliver det til Skade for Publikum, det bliver i hvert Fald foreløbig til Skade for Publikum, og ingen kan med Sikkerhed sige, naar det Tidspunkt indtræffer, da Skaden kan blive oprettet ved, at Konkurrencen gør sig gældende paa en saadan Maade, at Befolkningen faar Værerne til den Pris, som de faktisk efter de forhaandenværende Forhold kan udbringe til.

Jeg kan anbefale Lovforslaget paa mit Partis Vegne og haaber, at det meget hurtigt maa blive gennemført.

P. Pedersen: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag om Indførsel af Sukker til Vedtagelse, idet jeg dog maa forvare mig imod, at der i vort Partis Tilslutning til Lovforslaget ligger nogen Anerkendelse af Statsmonopoler i al Almindelighed. Vi kan tiltræde Lovforslaget, fordi vi mener, at det er et nødvendigt Supplement til Sukkerordningen af 14. April d. A., og vi kan kun slutte os til det under Henvisning til de Bemærkninger, der knytter sig til Lovforslaget, og til de Bemærkninger, der er fremsatte af den overordentlige Kommission.

Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) ønskede, at vi her som i andre Forhold kunde komme ind under friere Former. Jeg kan slutte mig til denne Udtalelse, men da vi vedtog Loven af 14. April om Sukkerordningen, var alle Partier enige om, at de ekstraordinære Forhold, vi levede under, berettigede Vedtagelsen af denne Sukkerordning.

De to ærede foregaaende Talere har udtalt Ønsket om, at Uddelingen af Sukker til Syltning maatte ske saa hurtigt som muligt. Jeg forudsætter, at der er truffet Forberedelse til, at denne Udrationering kan ske saa hurtigt som muligt.

Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) udtalte, som sin Forvisning, at det vilde vise sig,

at Sukkerroeavlens for indeværende Aar vilde give 10 pCt. mere end sidste Aar. Jeg frygter for, at vi i nogen Grad skal blive skuffet ved Resultatet af Opgørelsen. Det er mig ikke bekendt, hvor stor Tilgangen af Sukkerroearealer er, men jeg ved, at mange af Sukkerroealerne vil give et ganske minimalt Udbytte i indeværende Aar. Det er mig bekendt, at der ved Slutningen af Forhandlingen vil blive stillet Forslag om Udvalgs Nedsættelse, og det Spørgsmaal kan da blive klaret under Udvalgsbehandlingen, som jeg forudsætter maa blive ganske kort.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Pitzner: Mit Parti er i al Almindelighed imod ethvert Statsmonopol. Naar vi desuagtet kan gaa med til dette Lovforslag, er det, fordi samtlige Partier, som den ærede sidste Taler sagde, ved Loven af 14. April 1919 om Sukkerordningen gik med til, at der garanteredes Roedyrkerne en vis Pris, hvorved Staten altsaa paatog sig et meget stort pekuniært Ansvar. Staten maa derfor ogsaa gardere sig imod, at den kommer til at lide Tab ved, at der kunde indføres Sukker fra Udlandet til en billigere Pris end den, Staten eventuelt tænkte paa at fastsætte for en Del af Sukkeret.

Naar jeg for mit Vedkommende ønsker Lovforslaget i Udvalg, er det imidlertid nærmest paa Grund af, hvad der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget. Der staar nemlig, at Sukker til Industribrug skal sælges til en Pris, som ligger saa og saa meget over Produktionsprisen, ganske ligesom vi har det nu. Men der staar ikke noget som helst om, hvorledes Ministeriet tænker sig dette Forhold ordnet. Hvis det skal ordnes saaledes, at det kun er det Kvantum, som leveres til det private Forbrug, der skal leveres til samme Pris som i indeværende Aar, vil det betyde, at vi, for at Staten ikke skal faa Tab, skal op paa en meget høj Pris for Industrisukker og for det Sukker, som eventuelt bliver frit til yderligere Salg til private. Vi skal, saa vidt jeg kan se, op paa en Pris af mindst 1 Kr. 20 Øre pr. kg. Nu glæder det mig at høre det ærede Medlem fra Rønne udtale, at han ikke var imod, at Rationeringen ophørte. Det vil jeg nemlig i meget høj Grad gøre mig til Talsmand for, hvis det kan gøres paa en saadan Maade, at vi har Garanti for, at vi kan faa det Sukker, vi skal bruge.